

Tuomiolauselma

- 1) Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 4 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle todistelujärjestelmälle, jonka mukaan tosiseikkojen osalta toimivaltainen tuomioistuin, jossa on nostettu kanne, jolla pyritään saattamaan rokotteen valmistaja vastuuseen kyseisen rokotteen väitetystä puutteellisesta turvallisuudesta, voi – käyttäessään sillä tältä osin olevaa harkintavaltaa – katsoa, että huolimatta siitä, että lääketieteellisessä tutkimuksessa ei ole osoitettu kyseisen rokotuksen antamisen ja vahinkoa kärsineellä ilmenneen sairauden ilmenemisen välistä yhteyttä tai tällaisen yhteyden puuttumista, eräät kantajan esittämät tosiseikat muodostavat vakavasti otettavia, täsmällisiä ja yhtäpitäviä indisioita, joiden perusteella voidaan todeta rokotteen puutteellinen turvallisuus ja tämän puutteellisuuden ja kyseisen sairauden välinen syy-yhteys. Kansallisten tuomioistuinten on kuitenkin huolehdittava siitä, että tapa, jolla ne konkreettisesti soveltavat kyseistä todistelujärjestelmää, ei johda mainituissa 4 artiklassa säädetyn todistustaakan sivuuttamiseen eikä sillä loukata mainitulla direktiivillä luodun vastuujärjestelmän tehokkuutta.
- 2) Direktiivin 85/374 4 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä olettamille perustuvalla todistelujärjestelmälle, jonka mukaan silloin, kun lääketieteellisessä tutkimuksessa ei ole osoitettu rokotuksen antamisen ja vahinkoa kärsineellä ilmenneen sairauden ilmenemisen välistä yhteyttä tai tällaisen yhteyden puuttumista, syy-yhteys rokotteen puutteellisen turvallisuuden ja vahinkoa kärsineelle aiheutuneen vahingon välillä olisi aina katsottava toteennäytetyksi, jos tietyt ennalta määritetyt syy-yhteyteen liittyvät tosiseikkoja koskevat indisiot täyttyvät.

⁽¹⁾ EUVL C 48, 8.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Mohammad Zadeh Khorassani v. Kathrin Pflanz

(Asia C-678/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2004/39/EY — Rahoitusvälineiden markkinat — 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta — Käsite ”sijoituspalvelut” — Liitteessä I olevan A osan 1 kohta — Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen — Salkunhoitosopimusten välittämisen mahdollinen sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan)

(2017/C 277/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mohammad Zadeh Khorassani

Vastapuoli: Kathrin Pflanz

Tuomiolauselma

Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaa, luettuna yhdessä tämän direktiivin liitteessä I olevan A osan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että sijoituspalvelu, joka koostuu yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottamisesta ja välittämisestä, ei kata salkunhoitosopimuksen välittämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 21.3.2016.